

לדבר שלקום

מיסודו של המלובין ראש המקובלים הנאון הצדיק רבינו מרדכי שרעבי זע"א

י-ם	ת"א	חיפה	ב"ש
3:59	4:17	4:20	4:20
5:15	5:17	5:18	5:18
ר"ת:	5:53		

דבר ה'

טאגת השיעור באתר מ"ה ע"ה
המקובל רבי מנחם שמואל טייטל

יהודי אינו מתייאש לעולם!!

המרומם החלו להתפזר איש איש חזרה לדרגשו ולצריפו.

ניגש יהודי מר נפש וטענה בפיו...

והנה, ניגש יהודי מר נפש אל הרבי וטענה בפיו: "רבי" כך אמר "כשברכת את ברבת להדליק נר של חנוכה הייתי אפוף הוד ואף כן הדבר בברכת שעשה ניסים, אך כיצד זה יכולת לברך שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה? זמן בו אנו ואחינו מתענים ונטבחים בכל שעה ואין לך רגע שאין קללתו מרובה מקדומו, האם על זמנים באלו אנו מודים? האם בזמנים שכאלה מברכים שהחיינו? ומה יאמרו ילדי שאינם ומה יענו הוריי האם על הירצחם אני מודה?..." ויותר מששאל הרי שקירות ליבו הן אלו שזעקו...

הרבי אחז בידו הרועדת את ידו של היהודי והשיב ברוך: "אף אני בן משהגעת לברכת שהחיינו הסתפקתי האם ראויים ימים אלו לברכת שהחיינו? הכיצד אוכל לברך שהחיינו באשר הברכה הנראית במתאימה יותר היא ברבת "דיין באמת". אך משהפניתי את ראשי לאחור וראיתי את מאות היהודים הדווים והשסועים עומדים בצפיפות ומביטים בנר החנוכה, כשזוכרתי ביהודי הפשוט שסיכן את חייו להשיג מעט משחת נעליים כדי להאיר לנו את נשמותינו המעונות, אמרתי בליבי "אשרי העם שככה לו", אשרי העם המסוגלים ברגעים וזמנים שבאלו לא רק שלא לשקוע בדמעת הייאוש, אלא להתעלות מעל הקרקע המבקשים לקיים עוד ועוד מצוות...

לכן בימים הללו צריכים אנו להדליק את אור האמונה בליבנו, להאיר את החושך של יוון, שטוענים שהכל טבע בבחינת 'טבעתי ביוון מצולה' ואילו אור האמונה מאיר לנו שהכל הוא מאת השי"ת, אין שום טבע!

לפרסם את הנס עמוק בתוכינו

ואשר על כן, לפני שבאים להדליק את הנרות ולעסוק במצוה דפרסומי ניסא לרבים, צריכים תחילה לפרסם את הנס עמוק פנימה בתוכנו, להתפעל מהנס ולהבין שהכל תלוי ברצונו יתברך, ואינו תלוי בשכל ובהגיון כלל ועיקר! תרבות יוון - שקר, ותורת ה', להבדיל, אמת לאמיתה. איננו מבינים כלום מהליכות הבורא וסדר הנהגת העולם על ידו, אבל מאמינים אנחנו, שהכל הוא רק לטובתנו, כי הוא המנהג עולמו בחסד ובריותיו ברחמים. לדעת שאין לנו מעצמנו כלום, כי כל מה שיש לנו הוא רק ממנו יתברך. שבת שלום וחנוכה שמח!

את הנס, אנחנו נזכרים שהקב"ה מנהל את העניינים, ויודעים שבדיקו כפי שהוא שמר עלינו באותם ימים רחוקים, הוא ישמור עלינו גם עכשיו. חנוכה כאן כדי להזכיר לנו: יהודים אל יאוש!

ומספרים שבמחנה ברגן בלזן כ"ה כסלו 1944 בין השוהים במחנה היה גם הגה"צ רבי ישראל שפירא האדמו"ר מבלוז'ב, בעוד שאת רוב באי המחנה העסיקה שאלת קיום החומרי, כיצד לשרוד את השעה? מהיכן נשיג עוד מעט גרמים של מזון או משקה, הרי שאצל הרבי עומדים עניינים אחרים ברומו של עולם - כיצד ידליקו השנה את נרות החנוכה? מהיכן ישיג בימים שבאלה שמן ופתילות? וכיצד נצליח להתגבר על משמרות הקלגסים הנאצים? עודנו אפוף בהרהורים ומחשבות ניגש אליו יהודי הנראה כיהודי פשוט מאורח הליכותיו ודיבוריו, אך הלה ניגש בחום יהודי לרבי ואמר "רואה אני כי רבנו טרוד עד למאוד בעניין החנוכה, והנה צץ במוחי רעיון שאולי יהיה לכם לתועלת. תפקידי הוא לצחצח את נעלי הקצינים הגרמנים כל בוקר, וידוע כי משחת הנעליים שמנונית היא וניתן להשתמש בה כחומר בערה..

ניגש הלה אל הרבי ושפוכת משחת נעליים בידו...

הרבי ששמח שמחה עצומה על נס פח השמן הטהור הנגלה אליו, ברך בחום את היהודי הלה כי יצליח בדרכו, ואכן לאחר שעות מועטות ניגש הלה אל הרבי ושפופרת משחת נעליים בידו. הרינה עברה מחנה בי בצריפו של הרבי מבלוז'ב מדליקים הלילה ליל ראשון של חג החנוכה. בשעת הדלקת הנרות התגנבו אל הצריף מאות אסירים, מעונים ודווים המתיני בהתרגשות להדלקת הנרות. הרבי הנראה כמלאך ה' פניו בוהקות באור שמימי, אוחז בידו הגרומה גפרור ופוחת בהתרגשות עצומה בברכות הנרות, ראשית מברך הוא 'להדליק נר חנוכה' עובר לברכה השניה 'שעשה ניסים לאבותינו', וכל העיניים דומעות... אימתי יעשה כן ה' לא רק בימים ההם אלא בזמן הזה, אימתי יהיה הדבר לא רק לאבותינו אלא גם לנו?

ומשהגיע לברכת 'שהחיינו'... נעצה, כוחותיו כמעט ולא עמדו לו, וכי על ימים כאלו יכולים לברך שהחיינו והגיענו לזמן הזה? אך לאחר דקות בודדות אזר עוז ובקול רם, משל היה עומד מבלוז'ב עירו מול אלפי חסידיו, ברך את ברכת "שהחיינו". האסירים המעונים מאחור החלו שרים את הפיוט "מעוז צור ישועתי" ומקווים בליבם כי יגיעו כבר הימים של חשוף זרוע קדשך וקרב קץ הישועה כי ארכה לנו השעה ואין קץ לימי הרעה. משסיימו את המעמד

נתבונן בשני עניינים מרכזיים שיש בחנוכה, א. הניצחון במלחמה, רבים ביד מעטים. ב. נס פך השמן, שבער שמונה ימים. בנס הראשון - הניצחון של היהודים נגד מלכותה של יוון. המצב מתחילתו לכאורה היה מייאש. המעצמה החזקה בעולם שולחת את כל חילותיה ואת כל עוצמתה נגד העם הקטן היושב בציון, הרי אם נתבונן אין לנו כיום מעצמה שכזו! ארה"ב שולטת רק על חלק מיבשת אמריקה, סין שולטת על המזרח הרחוק וכן ע"ז הדרך, אבל באותה תקופה שלטה מלכות יוון הרשעה בכל כדור הארץ!! והנה, יוצאת לה משפחה של חשמונאים, מתתיהו ובניו והולכים לא פחות ולא יותר להילחם באנטיכוס הרשע וצבאו!

משפחה של צדיקים שהחליטה להפיל את צבא ארה"ב

תארו לעצמכם, שבזמננו היינו שומעים על איזה משפחה של צדיקים שהחליטה להפיל את צבא 'ארה"ב', שכרו טנדר (מספיק של ארבע עשרה מקומות) ו...קדימה לדרך - יוצאים לקרב! כולנו היינו מגחכים, מה קרה לכם? זוהי פעולת התאבדות! אין לכם שום סיכוי... אבל החשמונאים מלמדים אותנו, שביהדות יש מהלכים שהם למעלה מן השכל, כשיש מסירות נפש - יש סייעתא דשמיא שפועלת מעל הטבע! קומץ קטן של יהודים החליט להילחם ולא להיכנע. בלי נשק, בלי מיומנות, ובעצם גם בלי סיכויים לנצח. ומה שקרה בסוף היה נס של ממש, כי עזר להם ה' והם אכן גברו על שונאיהם נס שני אירע כשנכנסו למקדש, לא היה שמן די ליותר מיום אחד, ונעשה כאן נס ופלא בכך שהשמן המועט דלק שמונה ימים, ועל כך קבעו את שמונת ימי חנוכה. וכאן כבר נוכל לראות את המכנה המשותף בין השניים: נצחון המ'עט', נגד חוקי הטבע. גיבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים, מעט שמן שבוער והולך למשך שמונה ימים, הרבה מעבר ליכולת הבעירה הטבעית.

קל מאוד לשקוע ביאוש, אבל... ופרט נוסף יש לתת אל ליבנו, הרי היהודים של הימים ההם יכלו להתייאש, אולם הם ידעו שתמיד יש תקווה, ושעליהם לפעול כאילו היא אכן קיימת. כי אפילו כשחרב חדה מונחת על צוואר האדם אסור לו להתייאש. קל מאוד לשקוע בדיכאון ומאוד מפתה להתייאש. הנרות בחנוכה מזכירים לנו, איפוא, שהקב"ה דואג לנו. וכשאנו מפרסמים

ג'ורג' וושינגטון ואור הנרות

בחנוכה שנת תקל"ח (1788) ערך נשיא ארצות הברית מחווה יוצאת דופן. הוא ביקר בביתו של חייל יהודי אלמוני בשם סלומון והעניק לו אות כבוד גבוה. הדבר עורר התעניינות רבה, ואותו חייל העלה על הכתב את סיפור המעשה, והנסיבות שהביאו את הגנרל וושינגטון לצעד הבלתי שגרתי. הרי דבריו: חנוכה שנת תקל"ז. חורף קשה. הקור נורא. אנו יושבים בוואללי פורג' ומחכים. למה? איני יודע. אולי לימים טובים מן הימים האלה. אני פה היהודי היחיד. אולי יש בינינו עוד יהודים. אך לא ראיתי פה אף אחד. אנחנו רעבים לחם, אין לנו בגד לחמם את בשרנו ואין לנו נעלים לרגלינו. רוב החיילים מתנגדים לג'ורג' וושינגטון, שיצא למלחמה נגד אנגליה. יש ביניהם הרוצים במפלתו, אך אני מאמין שהצדק עימו. והנה אני שוכב בוואללי פורג' ורועד מקור. אומרים שוושינגטון הולך ונופל, שסופו לנפול ולא יקום, אבל אני איני מאמין בכל זה.

הנה בא הלילה הראשון של חנוכה. בלילה הזה לפני שנתים, עזבתי את בית אבי. אבי נתן לי מנורת חנוכה ואמר לי: "כאשר תדליק בני, את הנרות של חנוכה, הם יאירו לך את הדרך". מאז היתה לי המנורה כמו קמיע. אל כל אשר אלך אני לוקח אותה עימדי. החלטתי לחכות עד אשר כולם ישכבו לישון. כאשר ישנו כולם הוצאתי את מנורת אבי, הדלקתי נר ראשון וברכתי עליו. הבטתי על אור הנר וראיתי את אבי ואמי. ראיתי את אבי, ראיתי את עיני אמי המלאות דמעות. לבי נתמלא כאב ופרצתי בבכי כילד קטן. פתאום הרגשתי יד רכה המונחת על ראשי. נשאתי את עיני והנה הוא - הוא בעצמו עומד עלי. כן, הגנרל וושינגטון בעצמו עומד עלי, והוא שואל: "למה תבכה חייל? האם קר לך?"

צער ורחמים היו בקולו. לא יכולתי לראותו בצער, קפצתי ממקומי, שכחתי שאני חייל העומד לפני גנרל, ודברתי את דברי כמו שעלו מלבי, כבן המדבר לאביו: "אדוני הגנרל! אמרתי, "אני יודע כי אנחנו ננצח. היום הם חזקים, אבל מחר הם יפלו". הגנרל וושינגטון לחץ את ידי: "תודה חייל!" אמר וישב על ידי, על הארץ, לפני המנורה. "מה היא המנורה הזאת?" שאל.

ספרתי לו: "מבית אבי הבאתי אותה, יהודי כל העולם מדליקים הלילה נרות של חנוכה, ימי הנס הגדול". נר החנוכה הדליק אור בעיני וושינגטון והוא קרא בשמחה: "יהודי אתה, מבני הנביאים, ואתה אומר שאנחנו ננצח!". "כן אדוני, עניתי בבטחון, "אנחנו ננצח". הגנרל קם ופניו אורו. הוא לחץ את ידי ונעלם בחושך. תקוותי נתקיימה. הנצחון של וושינגטון היה שלם. הארץ שקטה. הגנרל היה לנשיא הארץ החדשה ואני הייתי לאחד מאזרחיה. שכחתי מהר את הימים והלילות הנוראים בוואללי פורג'. אבל את הלילה הראשון של חנוכה עם ג'ורג', וושינגטון שמרתי בלבי כחלום יקר. לא סיפרתי את הדבר לאיש. כי אמרתי בלבי, מי יאמין לדברי? בטוח הייתי כי כל הדבר נשכח מלב הגנרל. אבל לא כן היה, הוא לא שכח.

בלילה הראשון של חנוכה, שנת תקל"ח, ישבתי בביתי בניו יורק, ונר החנוכה דולק על חלוני. פתאום נשמעה דפיקה על הדלת. פתחתי את הדלת ונדהמתי: הגנרל, הנשיא ג'ורג' וושינגטון עמד בפתח! הוא בכבודו ובעצמו! "הנר הנר הנפלא! נר התקווה של ישראל", קרא בשמחה כאשר ראה את נר החנוכה על החלון.

הוא שם את ידו על שכמי ואמר: "הנר הזה ודברך היפים - הדליקו אור בלבי בלילה ההוא. בקרוב תקבל אות כבוד מממשלת ארצות הברית, יחד עם כל גבורי וואללי פורג'. בלילה הזה קבל מידי את המזכרת הזאת". הוא הניח על השולחן מדליית זהב ועליה חרוטה חנוכה עם נר ראשון דולק, ועליה כתוב: "לאות תודה על אור נרך. ג'ורג' וושינגטון..."

גם כשהרשע נראה כאח, צריך להיזהר ממנו

"הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אתו פן יבוא והפני אם על בנים" (ב, יב) יעקב מתפלל לקדוש ברוך הוא, הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אותך פן יבוא והכני אם על בנים. וקשה מדוע כפל את דבריו ואמר, מיד אחי מיד עשו? אלא ידוע שעשו הוא אדום ככתוב בתורה (בראשית לו, א), והמטרה שלו היא חס ושלום להעביר את ישראל מן העולם. לכך פעמים בא בכח הזרוע על ידי חרבות ופצצות... ופעמים כשרואה שאי אפשר לו לנצח את ישראל, כי הם הולכים בדרך ה' ושומרים תורה ומצוות, אז בא בדרך האהבה ואחוז כדי להחטיא את ישראל, ומביא להם מתנות של אופנה חדשה, פלאפונים אייפונים אינטרנט, כדי להחטיא את הנשמה ולבטל אותם מן המצוות, ועל ידי זה יכול להכות בהם חס ושלום. ולכן כפל יעקב אבינו את תפלתו וביקש, הצילני נא מיד "אחי", היינו הצילני ממנו אף אם הוא "אחי" שנוהג עימי באחוז, והצילני ממנו "מיד עשו", גם אם הוא נוהג עימי כעשו הרשע, התפלל יעקב על שתי דרכים אלו.

ואמרו רבותינו משל למה הדבר דומה, לרוח ושמש שהתווכחו כוחה של מי רב יותר, ומי יוכל להסיר את בגדיו של האדם. הרוח אמרה הן כוחי רב ואני יסיר את בגדיו, באה הרוח בעוז אולם האדם לא הסיר בגדיו, שבה ובאה הרוח ביתר חוזק וביתר עוז, ולא יכלה, וככל שבאה בעוצמה גדולה יותר, אדרבה לא די שהאדם לא הסיר את בגדיו, אלא שעוד הוסיף להתלבש ולהתכסות יותר. באה השמש ואמרה אני לא צריכה להלחם בכח, אלא אנהג בנחת, הוציאה השמש את קרניה וחיממה את האיש, וכך לאט לאט הוריד האדם בגד אחרי בגד.

וזה שהתפלל יעקב - "הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אותך פן יבוא והכני אם על בנים". תציל אותי בעיקר מהאהבה של עשו הרשע.

עיקר מלחמת היצה"ר הוא על לימוד התורה

"וינתר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר" (ב, כה)

החפץ חיים (על התורה, וישלח לב, כו) "וירא כי לא יכול לו ויגע בכף ירכו" עמד על דברי הזוהר (ח"ג דף י"ב ע"א) דויגע בכף ירך יעקב, הם תמכין דאורייתא. עד כאן. וביאר את הזוהר, ששרו של עשו התאבק עם יעקב על הברכות, כי גם לו חלק בהן, הלא אח עשו ליעקב. ויעקב טען שרק לו הברכות, בשביל בניו שעתידיים לקבל את התורה. ולכן לא היה מענה לשרו של עשו. אך טען שבסוף הגלות ההמוני יתעצל מלהחזיק בידי לומדי התורה, וממילא יבטלו התלמידי חכמים מלימודה. וזהו (ב, כו) "ותקע כף ירך יעקב", כי כשם שהיך מעמיד את הגוף, כן מחזיקי התורה מעמידים את לומדיה. זו כונת הזוהר, בכף ירכו אלו תמכין דאורייתא, שכיון שתומכי התורה יפסיקו לתמוך בה, טען שרו של עשו, שגם לעשו חלק בברכות. ותשובתו (ב, כו) "בהאבקו עמו", שאף על פי שבטלו תומכי התורה, יעקב בעצמו התאבק בעצמו, היינו שלומדי התורה בעצמם יתאבקו בעוז ובתעצומות להחזיק בתורה אף ללא תומכיה. עד כאן.

"ואלכה לנגדך" כדי לתת להם אינטרנט ואייפונים

"ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך" (ב, יב)

הביאור במה שאמר עשו נסעה ונלכה ואלכה לנגדך, כלומר, בא ונלך יחד ונשמור יחדיו על הילדים. השיב לו יעקב (שם) אדוני יודע כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן. ידע יעקב שעשו רוצה ללכת עם הילדים בשביל לתת להם מתנות שיתן להם אינטרנט פלאפונים ואייפונים וכדו', ולכן דחה אותו בקש, לבל ילך עימו בשום אופן, והשיב יעקב בתירוף "ואני אתנהלה לאטי לרגל המלאכה" אתה גברא רבא וצועד במהרה, אדוני יודע כי הילדים רכים והם לא יכולים לילך מהר ולכן עלינו להתעכב, שאם ילכו מהר חס ושלום, ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן, כי מי שהולך עם אינטרנט, ה' ישמרנו ממה שיקרה לו.

סגולות לחנוכה (ב)

בזאת השנה, לשמור בכל לילה את הפתילות של נרות חנוכה, ובלילה האחרון אחר שכבו כל הנרות, יקח את כל הפתילות של כל השמונה ימים, וישרפם עם השמן שנשאר (האח נפשנו מערכת ח אות ג).

ה. מי שזהיר במצוות הדלקת נרות חנוכה, יזכה לחכמה, וינצל מאויבים, ויזכה לקום בתחיית המתים, וינצל מדינה של גהינם (סגו"י מערכת ח אות מא). וכן יזכה לאריכות ימים. (אות סז).
ו. סגולה להנצל מכל אויבים וליסטים ומקטרגים

ד. סגולה בכל השנה לתמוך ולסייע בידי לומדי תורה ובפרט בחנוכה, שזה מסוגל לתקן פגמי הנפש. (יסוד ושורש העבודה שער יב).

על הצדיקים

מתרחק ומעשיר של צדיקים
כפי שסופר בפרק מ"ד של"א

רבי יעקב ש' קצין זצ"ל - ג' טבת

נולד בירושלים ביום כ"ג ניסן תר"ס לאביו הגאון המקובל רבי שאול קצין זצ"ל מ"חס" "רועי ישראל" ו"פרי צדיק". נצר למשפחה רמה של רבנים ומנהיגי ציבור, נקרא על שם אבי אמו רבי יעקב עטיה. נודע כבעל כשרון פקחות ומדות טובות, ואביו כשראהו שלגדולות נוצר, הטביע בו את חותמו ולימדו וחנכו על ברכיו.

מסופר על רבינו המחבר בהיותו בן שנים עשרה שנה כתב ספר תורה בכתיבה מהודרת, ואז התעוררה השאלה האם הספר תורה כשר, לפי שכתב את הספר בהיותו קטן לפני שהגיע למצוות. וכמו שכתוב בשלחן ערוך יורה דעה סימן רפ"א סעיף ג' שספר תורה שכתבו קטן הספר פסול, אך הדרושה כתב שם בדעת הר"ף והרא"ש והטור שספר תורה שכתבו קטן כשר.

מאוחר יותר נכנס לישיבת "אוהל מועד" ולמד שם בשקידה רבה. וכשנפתחה ישיבת "פורת יוסף" בשנת תרפ"ג נמנה בין בוגריה ולמד אצל מורו ורבו הגאון ראש הישיבה רבי רפאל שלמה לאניאדו זצ"ל. התמדתו נשאה פרי ובעודו בן 16 שנה היה בקי ברוב הש"ס. בהיותו בן 17 שנה התייתם רבנו מהוריו שחלו ב"טיפוס" בשנת תרע"ז היו אלו ימי מלחמת העולם הראשונה, תקופה של רעב ומחלות. בן י"ח שנה ב"ב אדר א' תרע"ט נשא את הרבנית מזל בת הגאון המקובל רבי שלום הדאיה.

בשנת תרפ"ב החל ללמוד תורת הקבלה ובה בעת נתקשר עם מורו ורבו גאון חכמת הקבלה המקובל רבי שאול דוויק הכהן זצ"ל בישיבת "רחובות הנהר", ומשנהו כסף הגאון הקדוש המקובל רבי אברהם ענתבי-עדס זצ"ל וקיבל מהם את עיקר ידיעותיו בתורת הח"ן. באותה שנה החל להתפלל ב"כוונות הרש"ש".

רבים מגדולי הפוסקים בדורו הריצו אליו את תשובותיהם בהלכה וביקשו ממנו חוות דעתו בעיקר בעניני טיב גיטין וקדושין שהשתלם בסוגיות אלו אצל מורו ורבו הגאון ראש הישיבה מו"ר רבי עזרא עטיה.

בתרצ"ג נשלח לכהן כרבם של יהודי סוריה בארצות הברית קהילת קודש "מגן דוד" ו"שערי ציון" וחולל מהפכה רוחנית חינוכית ואירגן את הקהילות באחדות גמורה. היתה זו תקופה של פריחה ושגשוג לקהילות אלו, ואף השפעתו היתה ניכרת בשאר קהילות החלבים באמריקה הדרומית שכל עניני הקהל נחתכו על פיו.

ידועה תקנתו המיוחדת לא לקבל גרים בקהילותיו, ובכך למנוע את מכת ההתבוללות שפשטה בקרב קהילות אחרות. כמו"כ גזר לא לאמץ ילדים זרים וספק ממזרים בארגנטינה. שעלול לגרום לקרע ופירצה ביחוס וקדושת עם ישראל הטהורים. בארצות הברית יסד ת"ת וישיבה והקים בית דין ועל פיו יחנו בני ישראל.

רבנו נסתלק לבית עולמו בגיל 95 שנה, אחרי 62 שנות רבנות ועשייה מבורכות בקהילתו ביום ג' טבת תשנ"ה. השאיר אחריו ברכה דור ישרים שהגדול שבהם הגאון רבי שאול קצין זצ"ל הממלא מקום אביו ברבנות, ואחיו המבורכים רבי אברהם, רבי יצחק רבי מאיר, רבי יהודה ורבי משה. ובנותיו הרבנית שרלוט אלמנת הגאון רבי ברוך בן חיים זצ"ל ששימש ברבנות הקהילה במשך עשרות בשנים והרביץ תורה, וגב' אסתר אשת יעקב חנונו.

שירת מבית ההודאה

שאלות שהתקבלו בבית ההודאה
של ישיבתנו הקדושה

שאלה: כיבודו אותי בבית הכנסת לברך על החנוכה, האם כשאני חוזר לבית צריך לחזור ולברך?

תשובה: אם הוא מוציא את בני ביתו מברך את כל הברכות שוב, ואם הוא גר לבדו יברך רק ברכת 'להדליק נר חנוכה' [ברכת שהחיינו לכ"ע (מלבד דעת האגרות משה סי' קצ) אין לחזור ולברך וכמו שפסק המשנ"ב (סי' מה) והבא"ח (וישב או' יא), אומנם מדבריהם משמע שברכת שעשה ניסים צריך לחזור ולברך אף אם מדליק לבדו, אומנם בחז"ע (עמ' נה) מאריך שגם ברכת שעשה ניסים לא יחזור ויברך, ע"ש, וסב"ל].

שאלה: האם אפשר לכבד ילד קטן פחות מגיל בר מצווה לברך על הדלקת נרות שבבית הכנסת?

תשובה: ראוי מפני כבוד הציבור לתת לגדול בלבד לברך על הדלקת הנרות שבבית הכנסת (שו"ת מנחת יצחק ח"ו סי' סה, שו"ת אז נדברו ח"ה סי' לו, ושם כתב שבמקום צורך יש להקל, חז"ע עמ' מט).
שאלה: בערב שבת של 'שבת חנוכה' האם מי שמדליק נרות בבית הכנסת יברך כרגיל כמו בכל יום או לא?

תשובה: בכל יום מימות החול מי שמדליק ומברך, זה קודם שבירך בבית וממילא מברך את כל הברכות כדין בבית הכנסת, אבל בערב שבת אם כל מי שהגיע לבית הכנסת כבר הדליק נרות בבית יברכו רק ברכת 'להדליק נר חנוכה' בלי ברכת 'שעשה ניסים' (כף החיים סי' ק עה, בא"ח וישב או' יא, שו"ת תשובות והנהגות ח"ב סי' שמא, חז"ע עמ' נו).

שאלה: יש סגולה למי שיש לו שושנה למרוח משמן שנשאר מהדלקת נרות חנוכה על השושנה, מאיזה שמן מותר לעשות סגולה זו?

תשובה: שמן שנשאר מהנרות עם כבו תוך חצי שעה אסור להשתמש בנותר, ואם כבר לאחר חצי שעה, לבני ספרד מותר להשתמש בנותר ולבני אשכנז מחמירים, בכל אופן יש הסוברים שסגולה זו קיימת בשמן שנשאר בבקבוק ולא בנרות חנוכה (עיין שו"ע סי' תרע"ו ובמשנ"ב שם, ובספר פרדס יוסף החדש מש"כ בענין סגולה זו).

שאלה: נוהגות הנשים שלא לעשות מלאכה בעוד שהנרות דולקות, איזה מלאכות אסורות עליהם?

תשובה: המלאכות האסורות היינו דווקא כגון תפירה כיבוס וגיהוץ, אבל מלאכות אוכל נפש כגון בישול ואפיה לא נהגו בהם איסור (פסקי תשובות או' ב בשם שו"ת קנין תורה ח"ז סי' נב וכ"כ בנטעי גבריאל עמ' ריח ובחז"ע עמ' יב).

[הרבנים המשיבים:] הרב שלמה חיים אלימלך, הרב יעקב דניאל הנסב והרב ינון שמש שליט"א

לקבל מושג

ביאור מושגים מעולם הח"ן

בני בינה קבעו ימי שמונה לשיר ורננים

יוונים נקבצו עלי אזי בימי חשמנים ופרצו חומות מגדלי וטמאו כל השמנים ומנותר קנקנים נעשה נס לשושנים בני בינה ימי שמונה קבעו שיר ורננים.

ונבאר זה הפזמון ונאמר כי השושנים הם החשמנואים שהיו מעטים, והצליחו לעמוד כנגד זרם היוונים והמתיונים, ולשמור בקנאות על יהדותם, וכמו שכתוב כשושנה בין החוחים כן רעייתי בין הבנות, וקרא להם בעלך הפזמון "בני בינה", כי הם עלו והתעלו עם השכינה מהספירה התחתונה 'מלכות' עד ה'בינה' שהיא הספירה השמינית מלמעלה למטה [כלומר כאשר נמנה את הספירות מהמלכות עד הבינה], ולסיבה זו קבעו את ימי החנוכה "ימי שמונה". ונודע כי אומות העולם הם בבחינת שבע כנגד טבעו של עולם שהם שבעת ימי הבריאה ולכן הם שבעים אומות, ואילו ישראל הם מעל הטבע והם בבחינת שמונה שהיא הבינה שמעל טבע העולם, וממנה באים הניסים שהם יוצאים מגדר הטבע. וכמבואר בשפת אמת (ליקוטים חנוכה ד"ה כבר היו) "וענין שמונת ימי החנוכה שהיה ניסים וכל נס למעלה מהטבע, וזה

'בינה' שלמעלה מז' ימי הבנין ולכן נקרא שמיני, וזה שאמר בני בינה ימי שמונה קבעו שיר ורננים".

ומאידך מבואר בזהר עוד שבחג החנוכה אנו מתקנים את ההוד, שהיא הספירה השמינית מלמעלה למטה [כלומר אם נמנה את הספירות מכתר עד ההוד תהיה ספירת ההוד הספירה השמינית], וכידוע כי הספירות עומדות בסדר קוים ימין ושמאל ואמצע, כי ספירות חכמה חסד ונצח הם בקו ימין, וספירות בינה גבורה והוד הם בקו שמאל, וכתר דעת תפארת יסוד ומלכות בקו האמצע. ונמצא שספירת ההוד היא בשמאל, ולכן את החנוכה מניחים בצד שמאל, ומניחים אותה בטפח הסמוך לפתח, כי הפתח הוא צורת ת, שהוא רמז אל הספירה השמינית הוד, וגם מתחילים את ההדלקה מצד שמאל לימין כמבואר בשער הכוונות, וכמו כן אנו מוסיפים את ההודאה של על הניסים בעמידה בברכת מודים, והכל הוא לרמז על תיקון ההוד שבשמאל. ובימים אלו שהם תיקון להוד עלינו להתחזק בהודאה להשי"ת ובתפילה להשי"ת שיגאלנו גאולת עולמים, "חשוף זרוע קדשך, וקרב קץ הישועה, נקום נקמת דם עבדיך, מאומה הרשעה [הם אדום וישמעאל], כי ארכה לנו הישועה, ואין קץ לימי הרעה, דחה אדמון [הוא עשוי הרשע שיצא אדמוני] בצל צלמון [הוא הגיהנם], ואילו לעם ישראל" הקם לנו רועה שבעה" שהם שבעת הרועים, ובעזה"י ביום רביעי א' טבת נתאסף כולנו לקרא ולסיים את הזהר הקדוש ברוב עם לקרב את הגאולה בחסד וברחמים בלי עיכובים כלל במהרה בימינו אמן.

איך נגיבה במילחמה?

הבטחת הרשב"י: ברא יפקוד מגלורתא בירדמי

מעמד לימוד וגירסת הזוהר הקדוש במסיבה רבתי לכבודה של תורה בחג החנוכה בו נזכה לסיים את הזוהר **26 פעמים** במעמד אלפי ישראל

במעמד

רבנים, מקובלים, דיינים ואישי ציבור
ובראשם מרן שר בית הזוהר ראש הישיבה
המקובל רבינו **בניהו יששכר שמואלי שליט"א**

הפרלות ענק

סט טור שו"ע
שירת דבורה גודל בינוני
פרס חמישי

ש"ס בבלי
מהדר
פרס רביעי

חדר שינה
חדר שינה קומפלט
פרס שלישי

חנוכיה מכסף
מהודרת
פרס שני

12,000 ₪
שוברי קניה 1,000 לחודש X 12 חוד'
פרס ראשון

ועוד עשרות פרסים בשווי אלפי שקלים

קבעו שידך הרבנים

המעמד יתקיים ביום רביעי א' טבת (ליל ג' שביעי)
בהיכל בית הבנסת הגדול בירושלים, קניג ג'ורג' 56 י-ם

פתיחת שערים ורישום: 18:00 • תחילת הלימוד: 19:15 למשך שעתיים • כיבוד כיד המלך
הגרלת ענק ממוחשבת: 22:30 על גבי מסכים

ההשתתפות בהגרלה מגיל בר מצוה • ילדים מגיל 6 יקבלו מתנה ללא הגרלה!
מספר המקומות מוגבל | סגירת דלתות בשעה 19:30 | פרטים נוספים בטלפון: 02-624-9000

אוטובוסים חינם (הלוך וחזור) יצאו משעה 17:45 (1 מרחוב שמואל הנביא - תחנת האבן. 2) משכונת נאולה - מול ישיבת פורת יוסף | אוטובוסים חזור בין השעות: 22:30-00:30

עלון זה יוצא לאור ע"י ישיבת המקובלים "נהר שלום" תכ"ז רח' שילה 6 ירושלים ניתן להשיג בטלפון: 02-6222560 | ניתן לקבל את העלון מידי שבוע לתיבת המייל, ע"י שליחת בקשה למייל: m6222560@gmail.com לתרומות או למסירת שמות לפדיון נפש ע"י מקובלי ורבני הישיבה בטלפון: 02-624-9000

סבולה
רחוב שילה 4 ירושלים
02-6443300

ספר
ימי החנוכה
הכנה נפלאה לחג החנוכה
וכן ניתן להשיג ספר כוונות חנוכה
בכוונות הרש"ש

פדיון נפש
בכונות הרש"ש
ע"י מו"ר המקובל
רבי בניהו שמואלי שליט"א
למסירת שמות
02-6222560
ופדיון נפש זה הוא תועלת ותרופה לכל צרה שלא תבוא ונפרט לחולים שיתרפאו במהרה, וכבר היו
מנסים ובדקים אותו יותר מאלף פעמים, וזה מועיל בעזרת ה' תבן באותה שעה, והיתה נזירת תועלתו
ויתרופתו לכל אדם וזהו אמרוהו מה גדולו מועשיו ה'" (פירי עין הרים)